

Esperit de mar · Sangtraït

Do Vora el mar,
lam entre els brams dels trons,
Do lam hi ha una gent esperant
sim una llum
Fa que es vagi acostant
mim sota els llamps.

Do Vora el mar,
lam de genolls plorant,
Do lam dones grans estan resant:
sim oh! Déu meu,
Fa Tu que tens el poder,
mim jo t'imploro.

Sol Però aquest mar
mim sempre traïcioner,
sim agafa l'amor
Do i l'esperit,
mim juga amb ells.
Sol És la por
mim de tants mariners,
sim Do l'amargor d'un adéu
mim com tants més.

Sol Un instant
mim i el seu món es perd
sim sota les aigües
Do mim que estimaven tant.
Sol Adéu germà,
mim don records al vell,
sim que avui jo marxo i
Do mim potser no torni més.

Do Vora el mar,
lam al compàs del vent,

ones fan de cavall
d'homes bons
que han anat a lluitar
per menjar.

Llops de mar
que no viuran més
l'emoció d'un nen corrent
cap el port,
ple d'amor,
amb la mare.

El mar...
Aquell món...
El mar etern...

Quin mal any
per aquella gent:
primer en Joan
el seu nét,
el més gran.
I ara el mar
n'ha robat un més.
Pare i fill
junts al cel,
si és que hi ha cel.

Un instant
i el seu món es perd
sota les aigües
que estimaven tant.
Adéu germà,
dóna records al vell,
que avui jo marxo i
potser no torni més.

Fill meu!

Fill me!
Fill me!

